

Hüseyin Besli

21 Eylül 2017 Perşembe

Eskiden de böyleydi... ‘Mustafabey armudu’ sever misiniz?

Hüseyin Besli

atifhuseyin@gmail.com

1- Bundan yaklaşık 20 yıl önce... Okuduğum bir yazı nedeniyle bir ‘Büyüğüm’e; “Yeni birini keşfettim. Onun yazılarını okurken sanki yazar benimle konuşuyormuş, benim için özel şeyler yazmış duygusuna kapılıyor ve yazılarını heyecanla bekliyorum” demiştim.

Bunları söylediğimde henüz kendisini tanıımıyordum. Sonunda tanıştık ve benimle beraber herkes de tanışın diye her fırsatta onu birilerine takdim etmeye ve anlatmaya başlamıştım.

O kişi sonraları birçok ikbal noktasından geçerek devletin en üst makamlarında görev yaptı.

Aynı baptan, mahalle değiştirmekle maruf bugünün çok okunan yazarlarından birisi için o ‘Büyüğüm’; “Onun günahı sana ait” demişti, geçmişte o kişi adına yaptığım şeyler nedeniyle.

Bütün bunları neden anlatıyorum.

Belki yaşlandığımdandır.

Ama öyle değil. Ne zaman sıra dışı üslup kullanan, sıra dışı şeyler söyleyen, içinde zeka pırıltısı taşıyan metinlerle karşılaşsam, hâlâ heyecanlanıyorum.

Beni heyecanlandıran şeyi başkalarıyla da paylaşmak istiyorum.

Bazı duyguları yaşlılık bile değıştirmiyor.

2- Ne zamandır roman okumuyorum bilmiyorum.

Ama ‘İtri’ söz konusu olunca, roman veya değil, merakla başladığım okuma, heyecanla devam etti.

Bir kitabı okurken, kimi satırların altı çizilmeye başlanmışsa o artık bir roman mıdır bilmiyorum.

Belki de roman tam da budur.

Kitabın adı; ‘Sesin Efendisi İtri, Mucizem’

Yazarı; Mine Sultan Ünver.

Kitabın başındaki künyeye göre Ünver; iletişim okumuş, sonra ‘Geleneksel Türk El Sanatları’ üzerine yüksek lisans yapmış. Tarih ve sanat alanlarında söyleşiler, gezi yazıları yazan Ünver aynı zamanda minyatür de yapmaktaymış.

Bu kadarıyla yetindim doğrusu. Modaya uyup Google’a girip hakkında daha fazla bilgi edinmek istemedim. Korktum.

Kitabın başındaki bu kısa bilgi, kitapla bütünleşiyordu, daha fazlası bu bütünleşikliği bozabilir diye istemedim.

Dedim ya kitabın türü ‘roman’ olarak belirlenmiş.

Bu nedenle anlatılanların tarihi gerçeklikle uyuşup uyuşmadığı pek önemli değil, (tamamı doğru da olabilir) çünkü hikayeyi bütünüyor ve güzelleştiriyor.

‘Teşrik Tekbiri’ ve ‘Salatı Ümmiye’ isimli, halen bütün Müslüman ülkelerde bilinen, okunan, belki de kıyamete kadar söylenmeye devam edecek eserlerin hangi zaruretler sonucu ve hangi duygularla bestelendiğinin anlatıldığı bölümler dahi yeterli kitabı sevmek için.

Özel bir insanın özgün bir anlatımı olmuş.

Özel demişken; bestekar, neyzen, tamburi, hafız ve hattat olmanın yanında iyi bir ziraatçi Buhurizade Mustafa Efendi.

O kadar ki, bugün dahi lezzetle yediğimiz ve isim babalığını Evliya Çelebi'nin yaptığı 'Mustafabey Armudu' Itri'nin farklı döllerini birleştirerek ürettiği bir cins.

Şimdi bize düşen, dünyamız bundan sonra da bu tür adamların varlığına şahitlik edecek mi? yoksa yeni dünya bunu imkansız mı kılmakta? diye sormak ve düşünmek.

3 - "Gerçek şu ki, çoğu kişiden sır saklarız. Kendimizden sır saklamaya ise unutmak deriz..."

'Hangisini tercih ederdim hakikaten? Zayıf ve henüz biçim almamış olmayı mı? Yoksa çürümüş olsam da güçlü olduğum şu halimi mi?

Çürümüş olmak ve aynı zamanda güçlü olmak çelişkili gibi durur, ama öyle değildir. Acılarımız bizi çürütür, eskitir. Aynı acılar aslında bizi güçlendirir de..."

"Şimdi neye dertlendiğini tam kestiremiyordu, ama en ufak olumsuzluğun yıkabileceği bir adamdı. Neden bu denli kolay incitiyordu onu hayat? Çünkü hayatla bağı çok azdı..."

Bir adamın hikayesinin anlatıldığı kitapta yukarıda birkaç tanesini alıntılıdığım bilgece (bilgece de diyebiliriz) ve cesurca cümlelerle karşılaşmakta mümkün.

Bu faslı yine öyle bir pasajla bitirelim isterseniz. Itri'nin ağzından Nabi'ye hitaben;

"Ey şairlerin en yücesi... Bilir misin insanoğlunun inancının, iddiasının aksine şeytan bize hiçbir zaman yalan söylemez. (...) Allah insanı yaratıp meleklerle ve iblise, çamurdan olana secdeyi emrettiğinde onlar, 'Yeryüzünde bozgunculuk çıkaracak ve kan dökecek birini mi var edeceksin?' diye sormuştu. Daha bizle ilk karşılaşmasında doğru söylemişti. Etrafına şöyle bir bak Nabi! İnsanlık var olduğundan beri hep aynı, sarmal misali. Adem nesli yalanın, kinin, hasedin, hırsın girdabında kaybolmuş. Ve insan kaybolurken onu yolundan çeviren şeytan değil, şeytanı bahane eden insan, 'Kulağıma fısıldadı, uydum' der..."

<http://www.aksam.com.tr/huseyin-besli/yazarlar/eskiden-de-boyleydi-e2-80-a6-c2mustafabey-armudu-sever-misiniz-c2/haber-662155>